

Σουφλί

- Το Σουφλί, έδρα του Δήμου Σουφλίου, είναι πόλη στο Νομό Έβρου. Βρίσκεται 67 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της Αλεξανδρούπολης και 47 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Ορεστιάδας. Απλώνεται στην ανατολική πλευρά του λόφου του Προφήτη Ηλία, ενός από τα τελευταία υψώματα της οροσειράς της Ροδόπης. Το κέντρο της πόλης βρίσκεται σε απόσταση 500 μέτρων από τον Ποταμό Έβρο. Το Σουφλί είναι κυρίως γνωστό για τη βιομηχανία του μεταξιού που αναπτύχθηκε εκεί από τα μέσα του 19ου αιώνα. Μέχρι τις αρχές του 1980 πολλοί κάτοικοι ασχολούνταν συστηματικά με τη σηροτροφία, ωστόσο διάφοροι παράγοντες οδήγησαν σταδιακά στην παρακμή της πόλης. Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει προσπάθειες για να επανέλθει η πόλη σταδιακά εκεί όπου ήταν στο παρελθόν και έτσι σήμερα δραστηριοποιούνται 65 σηροτρόφοι, και λίγες οικοτεχνίες και εργοστάσια, που κρατάνε ψηλά την παράδοση του Σουφλίου και χαρίζουν στους επισκέπτες όμορφα προϊόντα από την περιοχή. Επίσης επιλέχθηκε από την ομάδα εργασίας του υπουργείου τουρισμού ως ένα από τα τρία χωριά που θα διεκδικήσουν για την Ελλάδα μια διάκριση στον διαγωνισμό του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού<<Best tourism villages>>.

Πολιτισμός

- Μαζί με την οικονομική ανάπτυξη του 19ου αιώνα επήλθε η κοινωνική και πολιτιστική άνθιση του Σουφλίου και το μορφωτικό επίπεδο των κατοίκων αναπτύχθηκε. Πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα οι δύο εκκλησίες, του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Αθανασίου, είχαν ήδη ανεγερθεί και αποτελούσαν τα στολίδια της πόλης. Γύρω στο 1860 δημιουργήθηκε το Δημοτικό Σχολείο (σημερινό 2ο Δημοτικό Σχολείο), και το 1880-1882 το Δημοτικό Σχολείο Θηλέων (σημερινό 1ο Δημοτικό Σχολείο). Η μουσική διδασκόταν στο Δημοτικό Σχολείο από το 1900. Στο Σουφλί γεννήθηκε στις 25/10/1947 ο γνωστός μουσικοσυνθέτης, στιχουργός και ερμηνευτής Θανάσης Γκαϊφύλλιας.

Ιστορία

- Αρχαιολογικά ευρήματα πιστοποιούν ότι η περιοχή κατοικούνταν κατά την διάρκεια της Ελληνιστικής περιόδου. Σύμφωνα με τον Τούρκο περιηγητή [Εβλιγιά Τσελεμπή](#), που αναφέρεται σε αυτό το 1667 με το όνομα Σοφουλού (Sofulu), το Σουφλί ήταν ένα κεφαλοχώρι απηλλαγμένο από τους φόρους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.
- Η άνθησή του άρχισε τον 19ο αιώνα, οπότε και εξελίχθηκε σε ένα σημαντικό εμπορικό κέντρο. Η δημιουργία του σιδηροδρομικού σταθμού το 1872 συνέβαλε σημαντικά στην οικονομική του ανάπτυξη. Ο πληθυσμός του αυξανόταν εντυπωσιακά και ενώ το 1877 είχε γύρω στους 4.680 κατοίκους, το 1908 έφτασε τους 12.000-13.000. Το Σουφλί γίνεται γνωστό κυρίως για το [μετάξι](#). Τέσσερα εργοστάσια μεταξουργίας δημιουργούνται: των Αζαρία και Πάπο (1908), των Τζίβρε (1920), του Π. Χατζησάββα, του Τσιακίρη (1954) και το κρατικό εργοστάσιο. Ωστόσο η σηροτροφία και μεταξουργία δεν είναι η μόνη ασχολία των κατοίκων, καθώς ανάπτυξη έχουν παρουσιάσει η αμπελουργία και οινοποιία, η καρποποιία και η σιδηρουργία.
- Μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης (1923) η [Ανατολική Θράκη](#) πέρασε στην κυριότητα του νεοσύστατου τουρκικού κράτους. Έτσι το Σουφλί με την ανακατανομή της γης έχασε μια σημαντική έκταση 70.000 στρεμμάτων που ήταν γεμάτη από μωρεόδεντρα, τα οποία αποτελούσαν την απαραίτητη τροφή του [μεταξοσκώληκα](#).
- Επιπλέον, με την εισαγωγή του εμπορίου του [μεταξιού](#) στο φορολογικό πλαίσιο της [Ελλάδας](#) επήλθε μείωση της παραγωγής και των εξαγωγών σε άλλες χώρες. Το τελειωτικό και πιο ισχυρό χτύπημα ήρθε με την ανακάλυψη της τεχνητής μεταξωτής ίνας. Το γεγονός αυτό διέκοψε την ανοδική πορεία της σηροτροφίας. Εκείνη την εποχή στο Σουφλί λειτουργούσαν τέσσερα εργοστάσια αναπήνισης, καθώς και πολλές οικοτεχνίες παραγωγής μεταξιού, τα οποία σταδιακά σταμάτησαν να λειτουργούν.
- Γνωστό ως η "Πόλη του Μεταξιού", το Σουφλί είναι επίσης γνωστό για το [κρασί](#) του, το [τσίπουρο](#), και τα [κρέατά](#) του.

Ιστορία του μεταξιού

- Ξεκινάει από τους μεταξοσκώληκες οι οποίοι μας παρέχουν το μετάξι. Η βιομηχανική παραγωγή μεταξιού στο Σουφλί, που έκανε γνωστή την πόλη στα πέρατα της οικουμένης, ξεκίνησε εδώ και πάνω από 100 χρόνια. Το 1903 αρχίζει τη λειτουργία του το εργοστάσιο των Εβραίων Azaria και Πάππο Αβραάμ, που είχε 80 λεκάνες (μαντζιλίκια). Στις αρχές του 20ού αιώνα, ιδρύεται το εργοστάσιο των ιταλικής καταγωγής αδελφών Τσεριάνο. Το 1920 το εργοστάσιο των Αφών Τσεριάνο αγοράζεται από τον Τζίβρε Ιακώβ, που καταγόταν από την Αδριανούπολη. Απασχολούσε περίπου 300 μεταξεργάτριες. Όταν, στα χρόνια του Βυζαντίου, οι οικογένειες στο Σουφλί επεξεργάζονταν το κουκούλι του μεταξοσκώληκα δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι αυτή η "ευγενική" πρώτη ύλη θα είχε ευρεία χρήση, σήμερα, σε μία σειρά από αντικείμενα και τομείς, όπως η αεροναυπηγική- για την κατασκευή ακόμη και αμαξωμάτων από ανθρακονήματα στη Φόρμουλα ένα- τα αλεξίπτωτα και τα γάντια του πυροβολικού που παράγει η πολεμική βιομηχανία, τα θεραπευτικά σκευάσματα των φαρμακευτικών εταιρειών αλλά και προϊόντα ομορφιάς της βιομηχανίας καλλυντικών.

Τραγούδια

- Λιανοχορταρούδια{Γλυκερία}
- Σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ{Νίκος Δελής}
- Βασίλεψεν αυγερινός{Χρόνης Αηδονίδης}

Παραδοσιακοί χοροί

- Μπαϊντούσκα
- Σουφλιοτούδα
- Ζωναράδικος
- Ζερβός
- Κουλουριαστός
- Αραβιαστός

A photograph of a theater stage. The stage is framed by large, draped red curtains with gold tassels. The background wall is a dark red, vertically-pleated curtain. The foreground is filled with rows of red upholstered seats, receding into the distance. The word 'ΤΕΛΟΣ' is written in blue capital letters in the center of the stage.

ΤΕΛΟΣ

- Γιάννης Χάουτα
- Λάουρα Χάουτα
- Αλέξανδρος Παντελής
- Εβελίνα Λιάκου
- Γιώργος Λιάκος